

"מועדון כתיבה" בספריית הילדים והנוער כפר סבא

במשך שבועיים בימי החופש הגדול יצאנו למסע למעמקי הכתיבה, גילינו אוצרות חבויים, למדנו על ז'אנרים בספרות ילדים, איך כותבים לסיפור פתיחה, אמצע וסוף... השתעשנו בחידונים וזכינו לביקורים של בלשים עם כובעים. אורית ותומר המדריכים סיפרו לנו על אליס בארץ הפלאות, וסחפו אותנו למסיבת תה מטורפת ומיוחדת בספרייה, אם רק נמצא את הרמז הבא – ביגוד לכובען המטורף, ולשם כך עלינו לקחת חלק בפעילות.

בחדר שעת סיפור יש שולחן גדול עם מחברות כתיבה ועטים, שחקן מחופש שמשחק את הכובען המטורף ולבוש בבגדים מיוחדים... הכובען מדבר עם הילדים ומשחק איתם, חד להם חידות ומוביל אותם לכספת: חילוף כובעים, שיחה בין הכובען לילדים... צחוקים והתרגשות "בארץ הפלאות", ועכשיו, אחרי עשרה מפגשים, ביום האחרון של קייטנת המועדון, חווינו חוויה מיוחדת במינה בבית קסום – בית ימימה (על שמה של סופרת הילדים ימימה אבידר טשרנוביץ). כאן גילינו עולם רחב ועצום בספריית מחקר השוכנת במקום קסום בינות עצים ופרחים וצמחי תבלין עם ריח של פעם וטעם של עוד.

צוות מומחיות לתרבות הילד ולספרות ילדים ונוער קיבל את פנינו בחדר נעים וממוזג מרופד בספרים ואיורים רבים. התיישבנו סביב שולחן גדול ומרווח וכבר הרגשנו כאילו הגענו "הביתה". היינו צמאים לכל מידע בתחום הספרים וספרות הילדים.

הצוות הנפלא של המקום (ד"ר חנה לבנת המנהלת, שני, גבי ובתיה) "קלט" אותנו והבין מיד שאנחנו קבוצה של "משוגעים לדבר" וכיסה לכבודנו את השולחן בערמות של ספרים מכל הסוגים בכל הצורות והגדלים, כאלה שמזמינים לגעת למשש להריח ולחבק.

גם פיטר פן גר כאן, וכיפה אדומה, והיפהפייה הנרדמת, ועמי ותמי וסנדרלה... בהמון נוסחים והמון איורים שונים, גילו לנו מי היו הכותבים של פעם, ולמה שינו את הנוסחים של הסיפורים, ואיך הועברו הסיפורים והאגדות בטרם הומצא הכתב. הן הסבירו לנו כיצד ישבו פעם סביב המדורה בכפר נידח שמעטים ידעו לקרוא והם אלה שהעבירו את האגדות והסיפורים מדור לדור מכפר לכפר, ואיך בכל מקום בעולם סיפרו בצורה שונה. שני הספרנית הקריאה מהספר כיפה אדומה בנוסח פרו. ואנחנו גמענו את הסיפור ולא רצינו שייגמר...

זהו מקום שבו כיף לגעת בספרים שאינם מכוסים בשכבת ניילון כי "המגע עם הספר חשוב ומקרב", הסבירו לנו. שני וגבי וליטפו את הספר בעדינות כאילו היה גור חתולים מפונק, ואם הכריכה קצת נשחקת, הצוות בבית ימימה משמש גם כרופאים ואחיות רחמניות בבית חולים לספרים... שני תופרת ורוקמת ומשחזרת את הספר בעדינות, גבי מחבקת את הספרים ובתיה מביטה מהצד ומחייכת בנחת כאילו הם ילדיה.

"כמה כיף להתרגש מספר", אומר רון. וגבי עונה לו: "ספרים הם חוויה, אמנות וכיף, וחלק מהכיף זה שלא צריך להיות בשקט ומותר להתרגש". ואז כולנו פלטנו "וואאו" כשהונח על השולחן ספר משנת 1816, וכן ספר ששוחזר באמצעות עיסת נייר בצבע ולמדנו שזוהי אמנות שלומדים אותה בוונציה... בין המדפים נתקלנו גם באיורים מקוריים מתוך ספרי ילדים, ביניהם איורים של תרצה טנאי לספרים שונים, איורים של נחום גוטמן לכתב העת "דבר לילדים", ואיורים מקוריים נוספים.

בספריית מרכז ימימה מצאנו גם אוצרות כמו אוספים יקרי ערך, ביניהם יצירותיה ומסמכיה של דבורה עומר, עזבונו של הסופר וחוקר ספרות הילדים אוריאל אופק, ארכיון הוצאת מסדה וספרים מן האוסף הפרטי של בעלי ההוצאה, ועוד פריטים נדירים רבים. בסוף הביקור ערכנו פיקניק מתחת לסוכה, קיבלנו תעודות על היותנו חברים במועדון... ופתאום, מתוך סבך השיחים הופיע חתול אפור. ואולי היה זה החתול במגפיים שיצא מהסיפור של שרל פרו?

כתבה: ענת פאר יפרח

מנהלת ספריית הילדים שליוותה את הילדים בסיור לבית ימימה במכללה האקדמית בית ברל